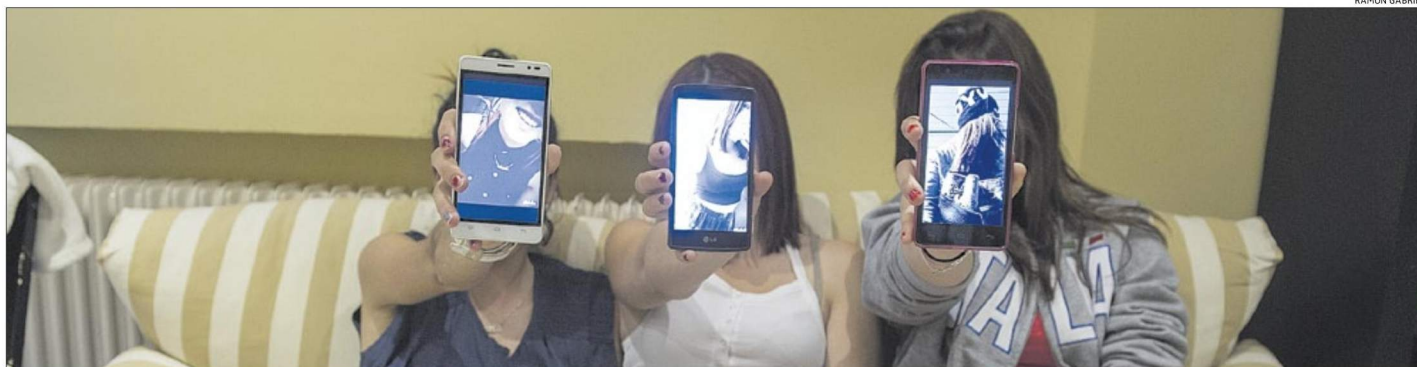

1 Mayo, 2018

RAMON GABRIEL

Adolescents entre el 'like' i el 'face to face'

Els 'centennials' s'han criat entre tecnologies i, per això, aporten noves formes de repensar la nostra relació amb la cultura digital. Des del valor del contacte personal al repte de superar desigualtats en l'accés i l'ús de les dades, passant per la modificació d'espais i pautes de socialització.

Últimament està de moda encasellar els joves amb etiquetes com *millennistes* o *generació X*; *centennials* o *generació Z*. La *generació Z* es refereix a aquells joves que van néixer entre el 1996 i el 2015; i es considera la cohort posterior als *millennistes*. Alguns estudis els descriuen com a joves molt madurs, autosuficients, creatius i amb destacables competències per tirar endavant en un món difícil, incert i on la competitivitat i l'exigència cada vegada són més grans. En definitiva, són els fills de la crisi econòmica i les polítiques d'austeritat, la precarietat laboral i social, el desencant per la política tradicional, la consolidació de l'omnipresència de les pantalles i la cultura digital. I avui dia representen el 25,9% de la població mundial i la majoria tenen un *smartphone* a partir dels 10 anys.

I és en aquest context que es forja la mirada i la forma d'estar en el món de la *generació Z*, integrada per joves que posen sobre la taula interessants reflexions en què val la pena aturar-nos. En primer lloc, per a la *generació Z*, viure permanentment connectat a internet i a les xarxes socials és un fet quotidià i normal; per això, no ho viuen amb la fascinació que suposa qualsevol novetat social. Això en part explica per què alguns *centennials*, malgrat viure hiperconnectats, comencen a mostrar actituds proactives cap a un ús més moderat de les xarxes socials; a diferència de generacions precedents que utilitzen les tecnologies de manera compulsiva, i fins i tot addictiva.

El valor de la relació personal

En segon lloc, s'aprecia com a algunes veus *centennials* comencen a reivindicar el valor de les relacions personals presencials, alhora que mantenen els seus contactes virtuals. Un reflex d'això l'il·lustra molt bé una cançó del grup italià Takagi & Ketra, titulada *L'esercito del selfie* (*L'exèrcit del selfie*), que recull: «[...] qui es bronzeja amb l'iPhone,

ja no tenim més contacte, només un *like* en un altre *post*; però et trobo a faltar en carn i os [...]». Aquesta reivindicació s'intensifica quan ens referim a la confiança, la confidencialitat i la intimitat. Molts d'ells diuen que li confiarien un secret o un aspecte íntim de si mateixos a un amic; i consideren amic la persona amb qui tenen un contacte personal freqüent (si no gairebé diari) i a més virtual. Aquestes dades apunten a un cert domini dels codis de les converses presencials i virtuals, així com a una revolució del concepte d'amistat-conegut en el context de la hiperconnexió a les xarxes socials.

En tercer lloc, posen sobre la taula aspectes que conviden a reflexionar sobre la suposada de-

xa digital ja no té tant a veure amb l'accés sinó amb els usos. Per això, alerten que els col·lectius socialment més vulnerables estan més desprotegits i menys guiats en l'ús de les xarxes socials, i és per això que estan més exposats a riscos derivats d'usos no adequats; com, per exemple, consumir contingut no apte per a la seva edat, el *cyberbullying*, el *sextrorsió* (xantatge basat en l'amenaça de difondre imatges íntimes a les xarxes), entre altres.

En quart i últim lloc, l'afany dels *centennials* per buscar connexió a internet, que permeti dotar d'intel·ligència als seus dispositius o *gadgets*, està modificant els llocs de reunió, trobada i socialització dels joves a la ciutat. Molts d'ells que-

L'afany per buscar connexió a internet, que permeti dotar d'intel·ligència els seus dispositius, està canviant els llocs de reunió i trobada dels joves

den davant de centres comercials, determinades botigues d'importants firmes tecnològiques o d'equipaments culturals, com biblioteques, centres cívics, etc. Però el més curiós no és tant l'on sinó el per què, i és que s'acosten a aquests llocs no atrets o motivats per la seva activitat o oferta, sinó perquè els proporciona un espai de connexió a internet gratuït i de qualitat.

En resum, els *centennials* són joves que s'han criat entre tecnologies, i per això, aporten interessants noves maneres de repensar la nostra relació amb la cultura digital; fent especial èmfasi en el valor del contacte personal, el repte de superar desigualtats estructurals en el seu accés i ús; i finalment, modificant espais i pautes de socialització juvenil.

Ana Belén
CANO HILA

Professora associada i investigadora al Departament de Sociologia de la Universitat de Barcelona. Doctora en Sociologia per la UB i llicenciada en Pedagogia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

Liliana
ARROYO MOLINER

Investigadora de l'Institut d'Innovació Social d'ESADE. Doctora en Sociologia, especialitzada en les transformacions socials que acompanyen la revolució digital i tecnològica.